

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/752/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813204018
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813204018.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu CD Consulting, s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vezňů 1272/21, Nové Město, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej E. O., rod. W., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v H.Ž., O. X, o uplatnenie pohľadávky 656,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 7. septembra 2015 č.k. 8C 443/2013-92 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby ohľadom nároku na zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 656,00 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, v tejto časti rozsudok zrušuje a konanie zastavuje.

V prevyšujúcej časti rozsudok p o t v r d z u j e.

N e p r i z n á v a účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 656 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 656 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy zo sumy 656 eur od 4.2.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 2,19 eura a vyslovil, že právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznáva.

V odôvodnení uviedol, že žalobca svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanej uplatnil v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.4.2015 č.k. 1Co/465/2014-84 zrušil rozsudok zo dňa 13.1.2014 č.k. 8C/443/2013-58, ktorým zamietol žalobu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že uložil nariadiť vo veci pojednávanie a umožniť účastníkom realizovať ich všetky procesné práva

Konštatoval, že žalobca k doručenému mu listinnému dôkazu - úverovej zmluve aj jej všeobecným podmienkam zopakoval, že predmetom konania je výlučne zmenka, ktorú je súd oprávnený skúmať len z hľadiska, či obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona povinne do nej uviesť, nie však podmienky jej vystavenia a ani jej neprípustnosť, pričom na nariadené pojednávanie na deň 7.9.2015 sa nedostavil a svoju neúčast' písomne neospravedlnil. Žalovaná síce odpoveď na tlačivo C a pripojenú žalobu nedoručila, na pojednávaní dňa 7.9.2015 žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že uhradila dlžnú sumu v celom rozsahu a trovy si neuplatnila.

Na základe vykonaného dokazovania v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 9 ods. 1 až 3 nariadenia č. 861/2007 a to oboznámením sa so zmenkou zo dňa 12.1.2009, ako aj so zmluvou o úvere zo dňa 12.1.2009 uzavretou medzi predchodcom žalobcu Pohotovosť s.r.o. Bratislava a žalovanou vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru, pripojením fotokópie zo spisu Okresného súdu Rožňava 10Er/816/2010, zistil, že žalobcom predložená listina je označená ako zmenka, vystavená v Rožňave dňa 12.1.2009 s textom: "Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad Pohotovosť s.r.o. IČO:35807598, Pribinova 25, 81109 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel s.r.o., vložka č. 23636/B". Do zmenky bola vpísaná suma 656,00 € a zmenkový úrok 0,25 % denne od 21.11.2009. Zo zmenky ďalej vyplýva, že je splatné: Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, 81109 Bratislava "bez protestu", "na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia". Vystaviteľom bola žalovaná. Na rube zmenky je uvedené: namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 030 00 Praha, Česká republika, IČO: 26429705, Pohotovosť s.r.o., Jaroslav Fuchs, konateľ a nečitateľný podpis. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX uzavretej medzi Pohotovosť s.r.o. Bratislava, IČO: 35807598 a žalovanou dňa 12.1.2009 zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 350 eur a žalovaná sa zaväzuje zaplatiť požičnanú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 346 eur, spolu 696 eur v 12 mesačných splátkach po 58 eur počnúc od 16.2.2009. V zmluve o úvere nie sú uvedené úroky z úveru, ani RPMN. V článku 13 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je konštatované, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy a zmluvy o úvere. V článku 17 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je uvedená dohoda o vyplnení zmenky, podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradil včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradil len časť splátok, alebo neuhradil včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Po právnom posúdení veci podľa § 5 ods. 1 až 3, § 11 ods. 1 až 3, § 33 ods. 1 a 2, § 43 ods. 1, § 75, § 77 ods. 1 až 3 zák. č. 191/1950 Sb. Zákona zmenkového a šekového, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k) a ods. 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení so smernicou Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smernicou 2008/48/EHS o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a smernicou 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, § 121 O.s.p., dospel k záveru, že nárok žalobcovi nemožno priznať. Poukázal pritom na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci českej sporiteľne a.s. proti L. C. sp. zn. C-419/2011, konštatoval, že žalobcom predložená zmenka je vlastnou zmenkou, slúžiacou ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu, keďže bola vystavená ako súčasť zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, preto uplatnený nárok posúdil aj podľa právnej úpravy viažucej sa na ochranu spotrebiteľa a uzavrel, že dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 6 zák. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle tejto dohody zmenková suma mala pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky, čo nekorešponduje ust. § 4 ods. 6 zákona 258/2001 Z.z.. Zároveň dohodu o vyplnení zmenky považoval za nekalú podmienku, nakoľko ide o podmienku, ktorej účinkom a dôsledkom by bolo priznanie za neplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky - zmenkového úroku 0,25% denne, t.j. 91,25 % ročne, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Príslušenstvo v zmenkovej sume môže byť vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru a teda maximálna výška zmenkovej sumy môže byť v sume 455 eur, pričom v zmenke je až 656 eur. Preto je takáto zmenka neprípustná a veriteľ ju nesmie prijať. Doplnil, že obsah dohody o vyplnení zmenky a ani konkrétne znenie nebolo so žalovanou ako spotrebiteľom individuálne dojednané a je obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktorých obsah žalovaná nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Na základe uvedeného dohodu o vyplnení zmenky považoval za dojednanie, ktoré umožňuje v rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku, predstavujúce tak neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, a preto za neplatnú. Okrem toho po posúdení platnosti zmenky i z hľadiska jej formálnych náležitostí vyžadovaných

zákonom č. 191/1950 Sb. - Zákon zmenový a šekový vyvodil záver, že predložená zmenka je v zmysle § 33 ods. 2 citovaného zákona neplatná nemá, nakoľko nemá náležitosti podľa § 33 ods. 1 cit. zákona. V zmenke sú uvedené dva údaje o jej zročnosti, čo spôsobuje neurčitosť dohody o zročnosti v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov tohto konania, žiadnemu z nich právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a f/ O.s.p.. Navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd vykonal dokazovanie listinami, pričom účastníci takéto dokazovanie nenavrholi. Súd mal vychádzať len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonať len dôkazy navrhnuté účastníkmi. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany žalovanej neboli vznesené žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Neboli splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých účastníkmi konania v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaná mohla vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovanú. Súd z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie, preukazujúce charakter žalovanej ako spotrebiteľky, pričom žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedomáhala a uplatnenú pohľadávku nerozporovala. Súd teda dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Poukázal na odôvodnenie viacerých súdnych rozhodnutí (napr. Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 1839/2000, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obo 3/2008, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/16/2010, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013) a zopakoval, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom iného vzťahu. Zmenka je pritom platná, je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Súdu prvého stupňa v tejto súvislosti vytkol, že vec posudzoval akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, hoci v tomto konaní podľa názoru žalobcu nie je oprávnený z úradnej povinnosti skúmať, či ide o spotrebiteľský vzťah, keď ignoroval ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb., v zmysle ktorého odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálné námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Pokiaľ aj odporca vznesie námietky, je na ňom, aby ich oprávnenosť preukázal. Keďže tak nemôže urobiť sám odporca, tým menej tak môže urobiť súd. Podľa žalobcu preto prvostupňový súd neopodstatnene poukazom na rozsudok súdneho dvora sp. zn. C-419/2011 odvodzoval svoje oprávnenie z úradnej moci skúmať postavenie žalovanej ako spotrebiteľa. Nesúhlasil ani so záverom prvostupňového súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, argumentujúc, že zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch limitoval len výšku zabezpečenia nárokov zo spotrebiteľského úveru, a to vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase vyplnenia zmenky. Mal za to, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná, pretože právna úprava aj v prostredí spotrebiteľských úverov pripúšťala explicitne používanie blankozmieniek.

Odvolanie žalobcu bolo doručené žalovanej dňa 6.11.2015 (č.l. 126 súdneho spisu).

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Žalobca v odvolacom konaní zobral čiastočne späť návrh na začatie konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

Žalovaná voči späťvzatiu nemala námietky (§101 ods. 3 O.s.p.).

Krajský súd v Košiciach v zmysle ust. § 208 O.s.p. rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatiu žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy zo sumy 656 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, zrušil rozsudok v tejto časti a konanie zastavil. O trovách konania odvolací súd nerozhodoval,

pretože zastavenie konania v označenej časti príslušenstva peňažnej pohľadávky by na rozhodnutie o trovách konania účastníkov nemalo vplyv.

Predmetom odvolacieho konania tak zostal rozsudok v celej prevyšujúcej časti, ktorým bola žaloba zamietnutá (ďalej len rozsudok) a súvisiaci výrok o trovách konania.

Odvolací súd prejednal včas podané odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.3.2016 o 09,35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 212, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 23.3.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu o neplatnosti dohody o vyplnení zmenky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, lebo táto dohoda je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2010, teda aj v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa, konkrétne zo zmluvy o úvere, uzavretej medzi spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. a žalovanou dňa 12.1.2009, ktorej súčasťou boli aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len VPP), vzal súd prvého stupňa preukázaný obsah dohody o vyplnení zmenky, obsiahnutej v čl. 13 VPP, podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka (vystaviteľa) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite a zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky.

V zmysle ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii, v znení účinnom do 31.12.2010, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Vychádzajúc z vyššie citovaného zákonného ustanovenia dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, v zmysle ktorej "zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky", je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2010, teda aj v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len zákon 258/2001 Z.z.), lebo nerešpektuje obmedzenie pri vyplnení zmenky vyplývajúce z cit. ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z., teda je neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Z neplatnej dohody nie je preto možné priznať žalobou uplatnené zmenkové nároky.

Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

Z vyššie citovaného stanoviska vyplýva, že ak vystaviteľom zmenky je spotrebiteľ, čo nepochybne bolo preukázané aj v prejednávanej veci, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená, v danom prípade zákon 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 12.1.2009.

Takto postupoval aj súd prvého stupňa, keď po zistení, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súčasťou ktorej je aj dohoda o vyplnení zmenky (článok 17 všeobecných podmienok poskytnutia úveru), skúmal (ne)platnosť tejto dohody o vyplňovacom práve z hľadiska jej súladu so zákonom 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010.

V zmysle ust. § 4 ods. 6 zákona 258/2001 Z.z. v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Z článku 17 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania, je zrejme nasledovné znenie dohody o vyplnení zmenky: "Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najneskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatným celý dlh.

Vyššie uvedená dohoda umožňuje vyplniť zmenkovú sumu vo výške všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky, čo je v priamom rozpore s obmedzením vyplývajúcim z citovaného zákonného ustanovenia § 4 ods. 6, podľa ktorého zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

V tejto časti (oddeliteľnej od ostatného obsahu zmluvy) je teda zmluva, t.j. dohoda o vyplnení zmenky v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zákona 258/2001 Z.z., a teda neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak zmenkové nároky zo zmenky vyplnenej na základe neplatnej dohody o vyplnení zmenky žalobcovi nepriznal.

Odvolací súd na tomto mieste navyše dopĺňa, že aj samotná zmenka bola vyplnená v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zák. 258/2001 Z.z., pretože vychádzajúc z poskytnutého úveru 200 eur mohla byť vyplnená na zmenkovú sumu maximálne 260 eur (200 eur + 30 % príslušenstvo), pričom bola vyplnená na sumu 329 eur a takto vyplnenú zmenku veriteľ (Pohotovosť s.r.o. ako právny predchodca žalobcu) nesmel prijať a ani ďalej postúpiť na žalobcu.

Práva uplatnené z takejto zmenky (vyplnenej v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z.) sú uplatnené v rozpore so zákonom i s dobrými mravmi, a preto ich nemožno žalobcovi priznať.

Vzhľadom na neplatnosť dohody o vyplnení zmenky z vyššie uvedených dôvodov (pre rozpor so zákonom č. 258/2001 Z.z.) sú bez právneho významu úvahy súdu o neplatnosti zmenky z dôvodu jej neurčitosti a úvahy o posúdení dohody o vyplnení zmenky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, lebo (ne)správnosť týchto úvah nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Odvolacími námietkami viažucimi sa k týmto dôvodom zamietnutia žaloby sa preto odvolací súd nezaoberal, keďže aj prípadná nesprávnosť týchto záverov nemôže privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci v prospech žalobcu vzhľadom na neplatnosť dohody o vyplnení zmenky pre rozpor so zákonom.

K ďalším odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak o tom, ktoré z označených dôkazov budú vykonané, rozhodne súd. Nejde pritom o svojvôľu súdu, ale o zabezpečenie hospodárnosti a efektívnosti súdneho konania, t.j. vykonávanie dôkazov na preukázanie skutočností, ktoré sú relevantné z hľadiska rozhodnutia vo veci. Okrem dôkazov navrhnutých účastníkmi konania môže súd vykonať aj iné dôkazy, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd teda nie je obmedzený pri vykonávaní dôkazov iba možnosťou vykonať dôkazy navrhnuté účastníkmi, ale môže vykonať aj ďalšie dôkazy, ak je to pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a tieto si môže zabezpečiť aj sám.

V prejednávanej veci bol takýto postup nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci, pričom Občiansky súdny poriadok je subsidiárne využiteľný aj v prípade konaní podľa Nariadenia a postup súdu v zmysle § 120 ods. 1 tretej vety O.s.p. bol teda dôvodný. Vychádzajúc z citovaného stanoviska č. 93/2015 v bode I.1 bolo povinnosťou súdu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci ex offa zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Vzhľadom na vedomosť súdu z iného súdneho konania, že žalobcom predložená zmenka zabezpečuje nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, postupoval súd prvého stupňa v súlade s ust. § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď si zabezpečil listinné dôkazy, z ktorých mohol posúdiť jednak platnosť úkonu, v ktorom má nárok základ (úverovej zmluvy), ale aj platnosť samotnej dohody o vyplňovacom práve, ktorá bola podkladom pre vyplnenie zmenky ako dôkazu predkladaného žalobcom na preukázanie svojho nároku. Keďže súd na základe vykonaného dokazovania spoľahlivo zistil, že na strane žalovanej ide o spotrebiteľa, poskytol žalovanej ex offa ochranu, keď žalobou uplatnený nárok skúmal aj z hľadiska jeho (ne)súlady s normami na ochranu spotrebiteľa (§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z.), a ak za tým účelom vykonal dôkazy, ktoré účastníci nenavrhl, nemožno mu vytýkať porušenie práva na spravodlivý proces.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, v zmysle ktorej súd prvého stupňa nerešpektoval ust. § 17 zák. č. 191/1950 Zb. a v ktorej žalobca vytýkal súdu, že hoci sama žalovaná nemohla vzniesť kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, urobil tak súd sám, odvolací súd uvádza, že rigidná aplikácia ust. § 17 zák. č. 151/1950 Sb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 cit. zákona obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinností na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný. V prípade v záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok, či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity (viď odôvodnenie vyššie citovaného stanoviska 93/2015).

Napriek skutočnosti, že žalovaná v konaní výslovne nenamietla, že zmenka je neplatná, súd správne skúmal jej platnosť, vychádzajúc zo záveru, že princíp "vigilantibus iura scripta sunt" (právo patrí bdelym) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Uvedené opakovane skonštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (uznesenie zo 16. januára 2013 sp. zn. 6MCdo/9/2012, z 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo/1/2012 a uznesenie sp. zn. 5Cdo/61/2012). V prípade tohto princípu platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života odporuje požiadavka podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov spotrebiteľmi. Na túto vec sa vzťahuje viacero právnych predpisov (Občiansky zákonník, zákon o ochrane spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o zmenkách), pričom je nepochybné, že vzhľadom na rozsiahlosť a dynamickosť právnej úpravy spotrebiteľ nemôže dokonale poznať každý z vyššie uvedených zákonov. Neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Účelom spotrebiteľského práva je poskytnúť spotrebiteľovi ochranu v prípadoch, keď môže dodávateľ zneužiť neinformovanosť spotrebiteľa tým, že do zmluvy zakomponuje zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Úlohou súdu je v takýchto prípadoch ex offa skúmať prijateľnosť zmluvných podmienok a v prípade, že sú neprijateľné, zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu spotrebiteľa. Aj v zmysle rozsudku Európskeho súdneho dvora sp. zn. C-419/2001 zo 14.3.2013 (Česká sporiteľňa, a.s. proti L. C.) samotný Európsky súdny dvor v konaní pri uplatnení práva zo zmenky z úradnej moci skúmal postavenie odporcu ako spotrebiteľa. Podľa záverov tohto rozhodnutia napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie odporcu ako spotrebiteľa.

Ust. § 17 zák. č. 191/1950 Sb. neustanovuje výslovne, kto a aké námietky uplatňovať môže, ale kedy ich uplatňovať nemôže. Záver, kto a kedy ich uplatňovať môže, tak z tohto ustanovenia vyplýva len a contrario (Kovařík Z.: Zákon směneční a šekový. Komentář, C.H.BECK 2014, str. 96). Citované

ustanovenie tak výslovne nezakazuje, aby súd na kauzálne námietky prihliadal ex offa. To je dôležitá aj z hľadiska práva Európskej únie. Súdny dvor sa vo viacerých rozsudkoch týkajúcich sa smernice 93/13/EHS vyslovil, že národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offa, neskôr vyslovil, že ich musí skúmať ex offa a že odporuje európskemu právu, ak ich súd nemôže skúmať a limine (t.j. ak ich môže skúmať len ex post). V takýchto prípadoch musí národný súd vykladať národné procesné i hmotné právo konformne s právom EÚ.

Ani samotné Nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by zakazovalo alebo neumožňovalo súdu skúmať kauzálne vzťahy, na ktorých krytie je zmenka určená. Článok 7 ods. 3 Nariadenia hovorí, že súd v prípade pasivity žalovaného "vydá rozsudok", nehovorí, že žalobe musí vyhovieť.

Z uvedeného plynie, že nič nebráni súdu, aby ex offa skúmal, či základom zmenky je spotrebiteľská zmluva a či táto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

V slovenskom právnom poriadku navyše platí ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré ukladá orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V čase rozhodovania odvolacieho súdu (od 23.12.2015) je účinný zákon 438/2015 Z.z., ktorým sa zmenil a doplnil aj zákona 191/1950 Sb. zmenkový a šekový v znení zák. 659/2007 Z.z. a 492/2009 Z.z.

V zmysle ust. § 17 ods. 2 zák. 191/1950 Sb. v znení zák. 438/2015 Z.z. v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky, sa z úradnej povinnosti prihliada na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa ods. 1 ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v prípade tzv. spotrebiteľských zmienok povinnosťou súdu je ex offa prihliadať na námietky, ktoré by mohol vzniesť spotrebiteľ, a to aj v prípade, že sa ich sám nedovoľáva. Táto povinnosť súdu je výslovne zákonom upravená, pričom vyššie citované ustanovenie má procesnoprávny charakter, lebo upravuje procesnú činnosť súdu a vzťahuje sa teda aj na konania začaté na súde pred účinnosťou novely zák. 438/2015 Z.z. vzhľadom na chýbajúce prechodné ustanovenia zák. 438/2015 Z.z. k úprave účinnej od 23.12.2015. Procesná norma odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti pôsobí na všetky živé spory prebiehajúce na súdoch, za situácie, že zákonodarca nestanovil osobitný (intertemporálny) režim.

Napokon odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že už z uznesenia Krajského súdu v Košiciach v tejto veci č.k. 2NCb/312/2013-20 zo dňa 10. júla 2013, ktorým súd rozhodoval o námietke nepríslušnosti, vyplýva povinnosť súdu posudzovať platnosť zmenky aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a prednostne posudzovať uplatnený nárok podľa spotrebiteľského práva. Už z tohto uznesenia žalobcovi bolo teda zrejmé, že ním uplatnený nárok sa nebude posudzovať iba podľa zákona zmenkového a šekového, ale aj podľa noriem na ochranu spotrebiteľa a v ďalšom konaní mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým súdom vykonaným dôkazom vrátane tých, ktoré si súd sám zabezpečil za účelom súdneho prieskumu uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s normami na ochranu spotrebiteľa. Okrem toho, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom na pojednávaní dňa 7.9.2015, na ktoré bol riadne a včas predvolaný a z neúčasti na ktorom sa ospravedlnil, pričom nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, zmluva o úvere mu bola zaslaná súdom spolu so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, mal možnosť sa teda s touto zmluvou oboznámiť pred pojednávaním a aj vyjadriť sa k tomuto listinnému dôkazu (č.l. 86 súdneho spisu), čo aj učinil písomným podaním doručeným súdu dňa 24.8.2015 (č.l. 88 súdneho spisu). Za daných okolností žalobcovi bolo zrejmé, aké dokazovanie súd vykonáva a na preukázanie akých skutočností, pričom nie je pravdivé ani jeho tvrdenie, že žalovaná jeho pohľadávku nerozporovala, keďže sa dostavila osobne na pojednávanie dňa 7.9.2015, na ktorom namietla, že dlžnú sumu žalobcovi zaplatila.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnutý

rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p., vrátane výroku o trovách prvostupňového konania potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov konania, úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.